

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudce Tomáše Langáška a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci navrhovatelů: **a) P. H. a b) E. S.** oba zastoupeni JUDr. Ing. Petrem Václavíkem, advokátem, sídlem U nákladového nádraží 1949/2, Praha 3, proti **odpůrci: město Česká Třebová**, sídlem Staré nám. 78, Česká Třebová, o návrhu na incidenční přezkum opatření obecné povahy – územního plánu Česká Třebová ze dne 15. 6. 2020, v řízení o kasační stížnosti odpůrce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 28. 11. 2023, č. j. 52 A 61/2023-80,

t a k t o :

Kasační stížnosti odpůrce **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- [1] Zastupitelstvo města Česká Třebová vydalo usnesením č. 57/2020 ze dne 15. 6. 2020 územní plán Česká Třebová.
- [2] Navrhovatelé se u krajského soudu tzv. incidenčním návrhem na zrušení opatření obecné povahy dle § 101a odst. 1 věta druhá zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, domáhali přezkumu uvedeného územního plánu.
- [3] Krajský soud v části, jíž se týkala návrhová argumentace, územní plán zrušil. Rozsudkem krajského soudu tak byl zrušen územní plán města Česká Třebová v části vymezující plochu „zeleň sídelní“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, vše v katastrálním území X.

II. Návrh na odkladný účinek a vyjádření k němu

- [4] Proti rozsudku krajského soudu podal odpůrce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost spojenou s žádostí o přiznání odkladného účinku.
- [5] Na výzvu soudu stěžovatel doplnil důvody žádosti o přiznání odkladného účinku. Uvedl, že o ně žádá z důvodu finanční a časové náročnosti změny územního plánu, k níž by v případě vyhovění kasační stížnosti nemuselo dojít. Vysvětlil, že změnu územního plánu je třeba zadat zhotoviteli a uzavřít s ním smlouvu o dílo, ke změně vydávají dotčené orgány svá stanoviska, vlastníci dotčených nemovitostí mohou podávat námitky a veřejnost

připomínky a je třeba uspořádat i veřejné projednání. Celý proces může trvat déle než 1 rok a náklady na něj mohou být i v řádech desítek tisíc korun.

[6] Dále uvedl, že odložení zahájení případné změny do doby, než bude rozhodnuto o kasační stížnosti, nezpůsobí výrazný zásah do práv účastníků řízení. Naopak zahájení procesu změny by s sebou neslo finanční náklady, které by v případě vyhovění kasační stížnosti byly vynaloženy neúčelně a město by muselo v souladu se zákonem o obcích vymáhat náhradu škody.

[7] Navrhovatelé ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedli, že argumentace odpůrce o neúčelně vynaložených nákladech je spekulací, neboť vynaložení nákladů může přijít až po meritorním rozhodnutí o kasační stížnosti.

III. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a po zvážení důvodů přednesených stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou naplněny.

[9] Podle § 107 soudního řádu správního nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Nejvyšší správní soud předně připomíná, že *„poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy“* (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2003, č. j. 7 A 115/2002-67, č. 760/2006 Sb. NSS).

[11] V usnesení ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56 Nejvyšší správní soud dále uvedl: *„Odkladný účinek má proto charakter institutu výjimečného a měl by statisticky vzato být přiznáván v menšině případů, nikoli zpravidla. Je pravda, že čistě jazykový výklad § 73 odst. 2 s. ř. s. by mohl svádět k závěru, že při posuzování, zda odkladný účinek přiznat, anebo nikoli, se poměřuje pouze a jen vzájemný poměr újmy žadatele o jeho přiznání a újem jiných osob. V tomto smyslu by tedy i vcelku nepatrná újma žadatele mohla být důvodem přiznání odkladného účinku, byl-li by újem ostatních osob ještě mnohem „nepatrnější“. Takový mechanický výklad by však opomíjel základní znak institutu odkladného účinku, a sice, jak již bylo shora zmíněno, že jde o institut výjimečný, který nemá být v řízeních před správními soudy pravidlem. Měl-li by pravidlem být, nestanovil by zákonodárce jako základní pravidlo, že žaloba, resp. kasační stížnost odkladný účinek nemají. Pojímání odkladného účinku jako výjimky z pravidla tedy znamená, že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba, resp. kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno. Významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy,*

pokračování

půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod.“

[12] Ze stěžovatelova návrhu vyplývá, že jím popisovaná hrozící újma spočívá v nákladech na zpracování podkladů pro rozhodnutí o změně územního plánu a v času, který této otázce budou příslušné orgány či dotčené osoby věnovat.

[13] Nejvyšší správní soud této argumentaci nepřisvědčil. Skutečnost, že zastupitelstvo bude muset rozhodnout o dalším postupu poté, co byla zrušena část územního plánu, nelze dle Nejvyššího správního soudu považovat za újmu, natož újmu závažnou ve výše uvedeném smyslu. Pokud jde o zastupitelstvo města, jedná se o standardní výkon svěřených pravomocí. Totéž platí o dotčených orgánech, které stěžovatel v návrhu zmiňuje. Důvodem pro výjimečné přiznání odkladného účinku nemůže být pouze možnost, že se práce zastupitelů či jakýchkoliv úředníků správního orgánu, který bude povinen znovu konat poté, co jeho rozhodnutí či jiný úkon zrušil soud, ukáže v případě vyhovění kasační stížnosti jako nadbytečná. V návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel popisuje standardní průběh procesu pořízení změny. Stěžovatel ustal na paušálních tvrzeních hrozící újmy. Přisvědčit nelze ani tvrzení o nutnosti vymáhat vynaložené náklady jako škodu, ukáže-li se mezitímní postup jako nadbytečný.

[14] S ohledem na nedostatečnou závažnost tvrzené újmy hrozící stěžovateli se Nejvyšší správní soud ani nemohl zabývat poměřováním této újmy se zájmy třetích osob a veřejným zájmem.

[15] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelův případ není oním ojedinělým případem, v němž by měl být odkladný účinek přiznán. Uzavírá proto, že v dané věci nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[16] Soud závěrem dodává, že z rozhodnutí o žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, či usnesení rozšířeného senátu č. j. 10 Ads 99/2014-58).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2024

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu